

Dinsdag 1 juli 1997.

Voor de zoveelste keer reed ik naar het bruisende centrum van Lincoln. De kathedraal op de heuvel nog steeds in zicht.

Mijn fototas was op het politiebureau!

Ik vroeg om het adres van de vinder om haar een bedankje te sturen.

Dat bedankje versturen deed ik de volgende dag in Market Rasen zo'n 35 km ten noorden van Lincoln.

Morgen, woensdag, was de vertrekdatum van de ferry uit Hull. Op de heenweg was ik met HSS Discovery aangekomen in Harwich en vertrokken uit Hoek van Holland. De ferry uit Hull zou afmeren in een haven bij Rotterdam -op Rozenburg- en ik zou aan boord slapen. Op de heenreis was dat niet nodig de HSS deed er ruim 4 uur over.

De P&Oferry vertrok om een uur of zes 's avonds, meen ik en dan kwam je de volgende dag om een uur of 8 in de ochtend aan.

Het was nog betrekkelijk vroeg en ik bezocht het kasteel tegenover de kathedraal bovenop de heuvel, "Castle hill". Het kasteel was gebouwd door de Normandiërs en in 1822 werd het in gebruik genomen als gevangenis. De gids deed ons nog eens uit de doeken dat het gevangeniswezen in de 19e eeuw streng was en geen pretje, om niet te zeggen onmenselijk. De gevangenen bleven in een etmaal 22 en een half uur in de cel en als ze erbuiten anderhalf uur rondjes liepen kregen ze een masker op, zodat ze onderling geen contact hadden. Tijdens de preek op zondag had iedere gevangene een eigen stoel en werd afgeschermd van de anderen, met uitsluitend zicht op de dominee. Van die dingen, zeg maar.

Rondlopend over de muren van het kasteel genoot ik van de zon. Het was droog! Je had een mooi uitzicht op de torens van de kathedraal. De eerste twee aan weerszijden van het grote frontaal. De derde toren stond in het hart van het kruis. Ik nam nu met alle lenzen van het toestel tot mijn beschikking nog wat foto's richting kathedraal.

Aan alles komt een eind. Het was dinsdag, dit was de derde dag in Lincoln, echt uitzonderlijk, drie dagen op een plaats. Ik vertrok mét mijn fototas en de filmrolletjes en de aantekeningen. Om een uur of 7 s'avonds vond ik een camping in Walesby even buiten Market Rasen. Er kwam later in de avond nog een gast met de auto die zijn tent opzette. Het was er rustig. De volgende morgen had ik de hele dag om naar Hull te fietsen. Maar dat pas na eerst het bedankje met de chocola van Cadbury op de post te doen voor het wegsnaaien...sorry, voor het onder de hoede nemen van de fototas. Het was vandaag droog gebleven met een zonnetje. Ik bladerde nog even in mijn unieke "hymnbook", dat alle andere overbodig zou hebben gemaakt, maar dat nu slechts een souvenir was en sliep ontspannen in. Nog een km. of 40 dan was ik bij de ferry in Hull.

Woensdag 2 juli 1997

De camping in Market Rasen (Walesby) lag even buiten het dorp. Walesby Woodlands Caravan Park.

Je hebt allerlei campings in Engeland. Twee jaar geleden kwam ik met een fietstocht op een camping, waar de eigenaar met zijn vrouw tot onze verbazing (we waren met z'n tweeën), een tentje ging opzetten toen wij naar het toilet vroegen. Hij plaatste daar een kampeertoiletemmer in. We waren enigszins gegeneerd en besloten om er geen gebruik van te maken.

De volgende morgen vond ik het toch handig dat die WC er stond. Mijn kameraad wilde meteen ergens koffie drinken de volgende dag om een toilet te bezoeken. Hij was licht verontwaardigd toen hij begreep dat ik geen haast had meer had, zoals hij.

Lincolnshire is een landbouwprovincie en vrij vlak, je kon er goed fietsen.

Naar Hull was vooral eerst de Humberbridge bereiken en deze oversteken. Je voelt de trillingen van de vrachtwagens, kijkt neer op het brede estuarium van de Humber en na een anderhalve kilometer ben je er overheen.

In Hull moest ik het postkantoor opzoeken want een gedeelte van mijn bagage moest hier "poste restante" zijn aangekomen vanuit Aberystwyth.

Ik vond het hoofdpstkantoor in het centrum van Hull, maar de bagage was er niet. Ik moest naar een ander postkantoor, maar werd weer teruggestuurd. Na wat overleg moest

ik mij begeven naar Sutton Fields Industrial Estate, waar mijn pakket lag bij het "main delivery and distribution centre". Ik had grote mazzel dat ik mee kon rijden met een chauffeur achter in zijn "van". Een chauffeur van Cityservice verhuizingen die op zijn route hier toch langs moest. Had hij dit niet gedaan dan had ik nog 10 km. extra moeten fietsen en zoeken. Het was mijn geluk en hij wilde er niets voor hebben.

Had ik tijd voor dit gedoe? Nou ja, liever niet. Rondkijken in Hull kon ik wel vergeten verder.

Nu vanuit het noorden van de stad naar de ferryhaven, want de vakantie moest niet nog langer gaan duren doordat ik de ferry ging missen....

Aankomst bij de ferryport half vier. Ik voegde mij gelijk maar in de rij voor de inschepping.

Half vijf begint het inscheppen nadat de aangekomenen uit Rotterdam van boord gaan en de haven uitrijden.

Aan boord zit ik om 19.00 uur in de bioscoop en kijk de film "Dante's peak". Het is weer eens wat anders dan fietsen in de regen en een avond in de tent met een boek.

Slaapplaats was al geregeld en een ticket voor het ontbijt eveneens. Easy.....

De overtocht duurt ongeveer van inscheppen tot ontscheppen 12,5 uur.

```

P&O N.SEA FERRIES
RECEPTION DESK
M.V. NORSEA
THANK YOU

02-07-97  #5

CINEMA          3,50
SUB TOT:        3,50
TOTAL           3,50
TENDER          5,00
CHANGE          1,50

ITEM 1
Receipt'n8574 17:04TH
  
```

```

NAME           MR  BROUWER, J.                001
BOOK NO.       33659766          SAILING DATE  02/07/1997
ROUTE          HULL  -  ROTTERDAM  SHIP        NORSEA
ACCOMMODATION ECONOMY HUI 2
ACC. NO.       3052 B  MALE BERTH  NIET ROKERS
DECK           * GREEN *
MUSTER STATION ** C **

P&O
North Sea Ferries

BOARDING CARD
PLEASE HAVE YOUR BOARDING CARD
READY AT EMBARKATION

NOT TRANSFERRABLE
  
```

Donderdag 3 juli 1997.

Een ontbijt aan boord. De eetzaal loopt vol en de kelners kijken of je al klaar bent.... Ontruimen je tafel als je even niet aan het eten bent.... De volgende gasten moeten aan tafel kunnen.

Je niet laten opjagen. Blad met eieren en bacon, toast. Yoghurtje en sinasappelsap. Meer toast, wat jam. Worstjes en gebakken tomaat. Koffie erbij. Of een pot thee. Alles afgehaald bij het buffet.

Iedereen in de zaal heeft een ontbijtticket.

Ik sprak gisteravond met een reiziger. De eurotunnel en de HSS van Hoek van Holland zijn voor hem allemaal niet nodig. Rustig aan boord eten en slapen en dan uitgerust op weg. Beter reizen kan niet. Die tijdsbesparing en versnelling van de HSS en de eurotunnel dat hoeft voor hem niet.

Ik heb geen reden om het met hem oneens te zijn. Al heb ik jaren later nog wel eens van het veer bij

Duinkerken gebruik gemaakt. Dan ben je ook in 3,5 uur over. Bovendien is de prijs niet slecht via Duinkerken. Op dit moment had ik daar geen weet van. Ik was een fietser en niets anders. Stena lines heeft later de Discovery uit de vaart genomen, vanwege het hoge brandstofgebruik en omdat waarschijnlijk veel van hun reizigers er net zo over dachten als de ferry-reiziger die ik sprak.

Om half tien zijn we aangemeerd in Rozenburg in de haven van P&O lines. Op Rozenburg over het fietspad langs de weg – je mist dat in Engeland en Wales - de haven uit richting het veer naar Maassluis.

In Maassluis eerst naar het postkantoor. Die 100 km. naar huis ga ik niet overbeladen op pad. Ik dump nog meer bagage (kookgerei) dan in Engeland in een pakket "poste restante" naar Baarn. Dat is geregeld. Nu door Schiedam, Rotterdam, naar Moordrecht.

Het is tijd voor koffie en lunch, Hoewel de dorpskern nog wel kleine oude huisjes heeft mis ik wat sfeer en een goede konditorei. Dat vind je hier ook niet, zo vlak bij de Rotterdamse bedrijvigheid. Gauw verder, pas in Oudewater kun je goed restaureren, naar mijn smaak. In het oude centrum. Ik neem een milkshake en kijk met genoegen naar wat gevels uit de 17e eeuw. Verder langs de Hollandse IJssel tot de afslag naar Harmelen. Het weer is goed, niet 100% zonnig, maar in ieder geval is het droog. Het valt mij eigenlijk lang deze tocht voor ik weer op bekend terrein ben. Richting Portengen, dan Breukelen en nu kan ik de kilometers aftellen, Nieuw Loosdrecht, Lage Vuurse.

In Baarn om half zeven, denk ik. Eigenlijk wat later dan ik had verwacht.

In 1997 zijn de winkels nog niet open tot 20.00 uur. Het is ook geen vrijdagavond.

In de snackbar wordt het geen fish and chips, maar iets van frites, een bal gehakt...

Van de laatste dag heb ik geen foto's en geen aantekeningen.

Wel zag ik het Groene Hart, luid en duidelijk kloppend, langs de Hollandse IJssel.